

Tele

PENSJONISTEN

NR.1/84

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

11.ÅRGANG

V
Å
R

HVA NU?

Staten står foran store lønnsforhandlinger, hvordan disse vil forløpe, er det på det nåværende tidspunkt vanskelig å si. Ett er i hvert fall klart for statspensjonistene, ved hver ny lønnsforhandling, blir pensjonister akterutseilt. Grunnen er ganske enkelt den, at vi ikke etter som årene går blir stående på samme pensjonsgrunnlag som de andre. Gjennom dagspressen går det som en rød tråd, innlegg om den urettferdige måte statspensjonistene blir behandlet på. Leveomkostningene stiger uke for uke uten at det skjer noe med statspensjonistenes pensjoner. Dette gjelder i særlig grad de som er pensjonister før 1981.

Yrkesorganisasjonene er sikkert klar over dette, men har fra statens side møtt en mur av uforstand og som er vanskelig å forstå. Det ser ut for meg at den nåværende regjering ikke ønsker å forstå den vanskelige situasjon statspensjonistene etter hvert kommer opp i.

Statstjenestemannskartetlet sammen med de andre yrkesorganisasjoner må under de løpende lønnsforhandlinger la statens forhandlere forstå at statspensjonistene krever en rettferdig behandling, og at en justering av pensjonsgrunnlaget snarest må finne sted.

TEMO

TELEPENSJONISTEN

Organ for Televerkets pensjonistforbund

Redaktør: Terje Opsann
Kongens gate 21
OSLO 1

Sats: Oslo teledistrikts
skriveseiter

Trykk: Oslo teledistrikts
hustrykkeri

TIL ÆREDE "TELE-PENSJONISTEN"

Undertegnede har arbeidet i "Telegrafverket" i 25 år. Min mann, Thorleif Snerten, var "stasjonsholder" for Snerta sentral. Telegrafverket overtok her i 1942-43 så vi hadde dette til automatisering 1968. En liten bisentral med ca 30 abonnenter. Viktig sådan, vi hadde bl.a. en brannstasjon inne på fjellet som gikk inn her. Det ble mitt faste liv, svareplikt hele døgnet rundt.

Her i mitt hjem, var døra åpen for Telegraf-folk, overordnede som arbeidsstokken i 25 år. Min mann var mye syk fra 1950 hele tida, mer eller mindre. Barna giftet seg og flyttet ut på den tida også.

Jeg har oppbevart alle lønnings-slippene fra 1958 og til automatisering, og med det ser jeg trekk av syke-premieskatt, ja alt, hele veien. Av Televerket ble vi innvilget kr 125,- måned av "ymse stønader" som bestyrer Wiik i Trysil Teleområde, ordnet med. Han snakket varmt for oss. Han bad for en stor stønad etter 25-års tjeneste, og ikke pensjonsordning i denne gruppe. Men jeg er glad for litt.

Jeg er enke med minstepensjon, bor alene i mitt hjem. Dette er sårt, har tenkt å spørre trygdekontoret, men bor 4 mil fra det. Dette siste året, siden jeg fikk 1. nummer av Deres blad, (har stor respekt for Deres arbeid) har jeg tatt beslutningen å spørre Dere.

Er det ikke "poeng" for en slik innsats? I mitt tilfelle har det vært en så stor glede og hjelp.

Har stor glede av "Tele-pensjonisten", og takker for det. Jeg får "Verk og Virke". Er meget knyttet til hele "apparatet".

Med ønske om Godt nytt år! Lykke til i Deres arbeid.

Gunhild Snerten, 2440 Engerdal.

TELEPENSJONISTEN

La meg først få gratulere med 10-års jubileet og ønske lykke til med årene som kommer. Så over til Deres spørsmål:

1. Det er ingen tvil om at bladet har den aller største betydning for samholdet mellom medlemmene. Jeg har inntrykk av at alle liker bladet og leser det. Sørg for at vi får referater fra årsmøter og styresammensetninger rundt om i landet, og vi vil gjerne høre om tilstelninger og turer som andre foreninger har hatt. Jeg er sikker på at det finnes skrivekyndige folk innen våre rekker som kan gi oss en historie eller to. Kanskje har vi poeter blant oss også.
2. Jeg synes ikke det er nødvendig med noen skarpere penn i bladet. Hold fram som før. Men jeg mener at det må kunne la seg gjøre at pensjonistene får være med i bedriftslegeordningen om de vil. Flere i foreningen har sin faste lege som de går hos.
3. Statspensjonistene bør ikke reise krav om forhandlingsrett overfor statsmaktene. Jeg regner med at våre respektive forbund i etaten tar seg av våre krav gjennom Statstjenestemannskartellet og de andre sammenslutninger.
4. Aktivisering av medlemmene.
Det er lite som kan gjøres for aktivisering av medlemmene her i byen. Omtrent alle deltar i foreninger av ymse slag, og har alle ukedager godt besatt med gjøremål så vidt jeg har forstått. Ellers kan de stikke innom Televerkets messer i byen og der treffe kjentfolk for en liten prat. Vi har ellers den beste hjelp og støtte fra teleområdets folk til våre møter med kåserier og demonstrasjoner av nye ting som etter hvert kommer på markedet. Vi er takknemlig for det. Det eneste jeg kan tenke meg er litt økonomisk støtte til noen av medlemmene som bor i periferien av teleområdet og har store utgifter til bilferjer og bensin for å komme til våre møter.

Vennlig hilsen

Olav Eide

Kristiansund Telepensjonistforening

○ ○ ○ ○

TELEVERKETS OVERSKUDD NESTEN FOR- DOBLET I FJOR

Televerkets driftsoverskudd ble på ca 1,2 milliarder kroner i 1983. Dette er nesten en fordobling fra 1982. Veksten i inntektene skyldes dels takstøkning på 5,8 prosent ved inngangen til 1983, og dels øket produktivitet. Overskuddet for 1984 er budsjettert til å ligge på samme nivå. Overskuddet blir brukt til investeringer i Televerket.

Driftsinntektene i 1983, ble nær 8 milliarder kroner, mens driftsutgiftene lå på ca 6,7 milliarder kroner.

Televerkets investeringsnivå er hevet radikalt gjennom 1970-årene og frem til i dag. Blant annet takket være det økte driftsoverskuddet, kan Televerket dekke stadig mere av investeringene ved egne midler. I 1983 investerte etaten over 3.1 milliarder kroner, vel 65 prosent av dette finansieres av Televerkets løpende inntekter. I 1984 er det lagt opp til at 79 prosent finansieres ved egne midler.

Fra 1. januar 1984, økte Televerkets takster med gjennomsnittlig 2,5 prosent som vil gi en merinntekt på ca 156 millioner kroner i dette året.

Fra møtet hvor Ruth von Düring holdt foredrag.

VÅRE RETTIGHETER SOM PENSJONIST SOSIALE TILTAK FOR PENSJONISTER

av Sosialkosulent Ruth von Düring

Formannen i pensjonistforeningen i Oslo, har bedt meg om å gi en orientering om forskjellige tilbud til pensjonister og spesielt om beregningen av alderspensjoner.

Alderspensjon

Ved oppnådd aldersgrense får vi 66 % av vår brutto-

lønn som alderspensjon fra Statens Pensjonskasse. Aldersgrensen varierer for de forskjellige stillingsgrupper i Televerket. Alderspensjonen fra Folketrygden utbetales tidligst ved fylte 67 år. Noen tar ut denne pensjonen senere, avhengig av aldersgrensen. De får da et ventetillegg, i tillegg til pensjonen, økende for hvert år inntil 70 år. Ved 70-års alder får alle automatisk alderspensjon fra Folketrygden, selv om en fortsatt er i arbeid.

Samordningen av pensjonene fra Statens Pensjonskasse og Folketrygden, er vanskelig å forstå. Samordning er da også en meget innviklet lov. Ved samordningen av pensjonene blir beløpet fra Statens Pensjonskasse avkortet med Folketrygdens beløp.

For eksempel kan en pensjonist få ca kr 5 000,— i alderspensjon fra Statens Pensjonskasse. Hvis pensjonen fra Folketrygden er ca kr 3 000,— blir utbetalingen fra Statens Pensjonskasse ca kr 2 000,—. Mange eldre pensjonister reagerer på dette. De har i mange år betalt henholdsvis 10 % og 6 % av sin lønn til Statens Pensjonskasse, og de mener seg berettiget til å få full pensjon derfra. Fra Folketrygden kom i 1967, har alle arbeidstakere i Televerket betalt 2 % av sin lønn både til Folketrygden og Statens Pensjonskasse. Den samordnede pensjon blir større enn pensjonen fra Statens Pensjonskasse, og pensjonistenes reaksjon er vel mer av følelsesmessig art.

For å forenkle utregningen av hvor stor en pensjon blir, kan en regne 66 % av bruttolønningen og legge til 1/4 av grunnbeløpet fra Folketrygden pluss kompensasjonstillegget.

Pr. i dag er 1/4 grunnbeløp kr 417,— pr. måned og kompensasjonstillegget, som har vært uforandret siden 1967, kr 42,— pr. måned, til sammen kr 517,— pr. måned. Dette beløpet kommer i tillegg til pensjonen fra Statens Pensjonskasse. Med andre ord er det full samordning av 3/4 av grunnbeløpet i Folketrygden, hele tilleggspensjonen og eventuelt hele ventetillegget. Rent økonomisk tjener en ikke på å ta ventetillegget i Folketrygden. Det er for øvrig kommet signaler om at ventetillegget skal forsvinne.

Grunnbeløpet i Folketrygden blir regulert en gang pr. år, den 1. mai. Dette virker inn på samordningen, men det gir lite utslag i pensjonen for statsansatte. Pensjonen går opp noen kroner, og det hender sågar at pensjonen blir redusert noen kroner, og dette skyldes delvis skatteprogresjon.

Ved lønnsforhandlinger i Staten blir eventuelle lønnstillegg utbetalt fra 1. mai. Dette lønnstillegget er en forholdsvis økning i pensjonen. Men hvis en stilling blir oppjustert gir dette ikke utslag i pensjonen. Mange pensjonister opplever dette som urettferdig. For eksempel vil en kollega i samme stilling, men med oppjustert lønn, få en betraktelig høyere pensjon i dag enn en som ble pensjonert i samme stilling for noen år siden. Mange foreninger av statspensjonister har tatt dette opp med myndighetene, også pensjonistforeningen i Televerket uten resultat.

En ordning i Folketrygden som mange, med rette, føler er urettferdig, gjelder yrkesaktiv ektepar som blir pensjonister. Begge har betalt 2 % av sin lønn til Folketrygden, men som pensjonister får de bare 3/4 grunnbeløp hver, til sammen 1 1/2 grunnbeløp. Det er noen som sier, litt spøkefullt, at det lønner seg ikke å være gift når en blir pensjonist. I tillegg må et pensjonert ektepar dele det særfradrag som en får på grunn av alder, og som gir fradrag på selvangivelsen. Enslige får fullt særfradrag som pr. i dag er kr 17 700,—.

Dette er saker som pensjonistforeningene bør ta opp med myndighetene.

En annen forskjellsbehandling i Folketrygden, er rettet opp. I dag er engangstønaden ved dødsfall det samme beløpet både for enslige og forsørgere, kr 4 000,—

Folketrygden yter også Grunnstønad ved ekstra store utgifter ved sykdom, bl.a. sukkersyke, psoriasis og andre kroniske sykdommer. Likeledes gis Hjelpstønad hvis en trenger ekstra tilsyn og pleie i hjemmet. Begge disse stønadene er skattefrie. De gir også automatisk 1/2 særfradrag på selvangivelsen. En pensjonist kan, hvis han fyller kravene, få til sammen 1 1/2 særfradrag, og det er pr. i dag kr 26 550,—

Bostøtte

Husbandens bostøtte ytes til eldre, uføre og familier med små barn, avhengig av familiens inntekt og husets alder. Tidligere ble bostøtten regnet ut etter bruttoinntekt, men fra 1/1-84 skjer utregningen etter nettoinntekt. Mange har mistet sin bostøtte på grunn av denne endringen. En kan også søke Husbanken om Utbedringstilskott eller Utjammingslån til forbedring av eldre bolig.

Kommunal husleiestønad

I Oslo kan en gjennom sosialkontoret søke om husleiestønad, og den er behovsprøvet.

DES-klubber

De eldres spareklubb er etablert flere steder i landet, bl.a. i Oslo. Ved å spare minst kr 200,— pr. måned, kan en være medlem fra fylte 50 år. Ved fordelaktige lån gjennom spareklubben, kan en få kjøpt aldersbolig med servicesenter, vaktmestertjeneste, alarmanlegg osv. Det er bydelsutvalgene som innkaller til stiftelsesmøte. I dag er det slike aldersboliger på Bygdøy, Grorud og Nordstrand.

Trygdebolig

Alle som har fylt 60 år og har uføre- eller alderspensjon, kan søke trygdebolig. Det tas hensyn til boligforhold, helse og økonomi. Trygdeboligen har fast kurator og det er knyttet flere velferdstiltak til huset.

TT-kjøring

Transporttjeneste for funksjonshemmede er en kommunal ordning i Oslo. En må dokumentere ved legeattest at en har vansker med å bevege seg utendørs og er avhengig av drosje. Det kan innvilges et visst antall turer pr. kvartal. En betaler det samme

som det koster på trikken, pr. i dag kr 9 pr. tur, enten med drosje eller med Sparrebuss som tar med flere samtidig.

Sosiale tiltak

I hvert sosialdistrikt i Oslo finnes det et eldresenter for både hjemmeboende eldre og eldre i Trygdeboliger. Helse- og velferdstiltakene i disse sentrene er mangfoldige og sentrene er et samlingssted for eldre i distriktet. Der serveres middagsmat eller en kan ta maten med hjem. Hvis en er syk kan en få brakt maten hjem, og alt til en rimelig pris. Ellers er det tilbud om forskjellige kurser, dagsreiser, feriearrangementer, fot- og hårpleie til redusert pris, mosjonspartiet etc. Ellers er det ulønnet hjelp som står for matsalg og fritidsaktiviteter. Jeg kjenner flere pensjonister i Televerket som har glede av å hjelpe til på eldresentrene.

Hjemmehjelp/hjemmesykepleie, telefon 42 92 10

Hjemmesykepleie er gratis, men en må betale noen kroner for hjemmehjelp. Søknad om slik hjelp må vedlegges legeattest.

Altmuligmannstjeneste, telefon 20 62 78, kl 10–12

Denne kommunale ordningen er for eldre og uføre i Oslo. En kan få utført forskjellige reparasjoner i hjemmet, hjelp til tunge løft o.a. Ordningen er gratis, men en må betale for materialet.

Boken kommer, telefon 20 43 35

Deichmanske bibliotek leverer og henter bøker en gang pr. måned etter avtale, til dem som ikke er i stand til å oppsøke biblioteket. Ordningen er gratis.

Fri rettshjelp, telefon 33 44 70

Her gis fritt rettsråd til alle, men for å få fri sakførsel, er det en øvre inntektsgrense.

Grått kort

I Oslo kommune er det en ordning som gir alle minstepensjonister et såkalt grått kort. Ved å vise kortet får en gratis legebehandling, medisiner, bad i offentlige bad, høreapparat, reparasjon av briller og tilskudd til kjøp av nye osv. Statspensjonister kan dessverre ikke benytte seg av denne ordningen, selv om de har liten pensjon. Ordningen gjelder kun minstepensjonistene i Folketrygden.

Honnørbillett

Eldre og uføre, med hel eller halv uførepensjon, kan reise for 1/2 pris på båt, fly, buss eller tog. NSB gir også 1/2 pris for ektefelle. Fly og båt har visse res-

triksjoner i sesongene. Innen Oslo er ordningen kommunal. Det er Oslo sporveier, Økernveien (Tøyen T-banestasjon) som utsteder legitimasjonskortet for reiser med trikk og buss innen Oslo, til 1/2 pris pr. i dag kr 4,- pr. tur. Dette legitimasjonskortet gir også mulighet for kinobesøk til 1/2 pris. Teatrene har spesielle forestillinger for eldre til 1/2 pris.

Hvis pensjonistene i Oslo har behov for råd og hjelp i forskjellige sosiale, økonomiske eller personlige spørsmål, kan de kontakte Televerkets sosialkonsulenter i Oslo, telefon 40 55 28 eller 40 52 50. De øvrige pensjonister i Televerket kan henvende seg til sosialsekretærene i det teledistrikt de bor.

Oslo 5. desember 1983

Ruth v. Düring

Terje Oppsann og Ruth von Düring.

Sakset fra Aftenposten

STATSPENSJONER SAKKER AKTERUT

Statsansattes pensjoner gjennom Statens Pensjonskasse er urettferdig, skriver Norsk Tjenestemannslags avdeling i Kommunale- og arbeidsdepartementet til Sentraladministrasjonens Tjenestemannslag. Her blir det pekt på at når stillingene justeres opp i lønnsstrinn, blir pensjonistene stående igjen i det lønnsstrinn stillingen opprinnelig var. Dette har gitt en rekke helt urimelige skjevheter.

Når man ved lønnsoppjørene heller ikke har gitt pensjonistene tilsvarende økninger i deres pensjoner som de yrkesaktive, blir skjevhetene enda større. Det kreves nå at saken utredes med sikte på å finne frem til et mer rettferdig system. Også virkningene av samordningsreglene i folketrygdloven må vurderes i denne sammenheng.

Hvis kravene skulle gi gjennomslag, har ifølge Vårt Land 106 000 statspensjonister ca 500 millioner kroner til gode i manglende utbetalt pensjon. I Vårt Land bekrefter kontorsjef Torolf Støyva i Statens Pensjonskasse disse opplysninger. Mens statsansatte hopper oppover på lønnsstigen under forhandlinger, må pensjonistene nøye seg med noen få prosenttillegg — hver gang beregnet ut fra det lønnsstrinn de hadde da de sluttet. Den økonomiske avstand mellom gamle og nye pensjonister øker. En byråsjef ligger seks lønnsstrinn høyere i dag enn i 1968. Dette vil gi en byråsjef, som går av nå, en pensjon som er 22 880 kroner høyere enn kollegaen som gikk av i 1968.

Flere organisasjoner har nå tatt opp disse forhold, men ifølge kontorsjef Støyvas opplysninger til Vårt Land må Statens Pensjonskasse avvise henvendelsene, fordi dette er en sak som Stortinget og Regjeringen må løse. Mange ting tyder på at politikere ikke er klar over forholdene, men statsråd Astrid Gjertsen opplyste i Stortinget før jul, at pensjonsloven skal revideres.

Sakset fra Arbeiderbladet

ET NYTT SJOKK FOR DE SVAKESTE

Gruppene svake og syke i samfunnet får igjen et sjokk. Egenandelen har gått igjennom. Så alle de kronisk syke og eldre, som er helt avhengige av svært viktige medisiner, sånn som blodtrykkstabletter, hjertemedisiner, astma- og nervetabletter

og mange flere medisiner som er på blå resept, som de før fikk gratis. Nå må de betale 25 kroner for å få dette. Jeg er faktisk redd for at mange ikke kommer til å hente sine medisiner. Og hva tror dere det kommer til å skje med disse menneskene? — De kommer til å gi opp! — Og politikerne, hva gjør de? Ingen ting! De har gratis lege og medisiner og telefon, og er sikret i alderdommen.

Jeg har lyst til å spørre dem, selv om jeg vet at jeg aldri får noe svar: Hvilken samvittighet har de for de svake og lidende menneskene i samfunnet vårt i dag? Vi hører stadig om velferdslandet Norge. Vi er rike, vi har oljen. Men vi har også slummen, som det må gjøres noe med. Norge har også den høyeste pensjonsalderen i verden, sammen med Irland.

Ja, det er mange ting Norge ligger etter med når det gjelder sosial velferd. Jeg har lyst til å sitere noe som Senterpartiets leder, Johan J. Jakobsen, sa i TV og radio for en stund siden. Han var imot at Telefonen skulle bli dyrere, etter at det ble kjent at det var millionoverskudd i Televerket. Han var også inne på hvor billig det var å ringe i Sverige. Men har du skiftet mening, Jakobsen? Telefonen går jo opp med 3 øre pr. tellerskritt! Så nå vil det koste 1 krone for å snakke 1 minutt. Hva med dem som er helt avhengig av telefonen for å klare seg hjemme om dagen? Jeg er faktisk selv en av dem. Men det er jo mange som kan ringe gratis fra sin arbeidsplass. Det nytter ikke å protestere, for politikerne tar ikke hensyn likevel når det ikke berører dem selv.

Minstepensjonistene og de uføre, fikk et pålegg på 133 kroner måneden fra 1. mai og noen kroner fra 1. januar på grunnstønaden og hjelpestønaden. Det ble sagt at de skulle få det samme som en industriarbeider fikk. Det har de ikke fått. Høyre har lovet velgerne skattelettelse, og det måtte de jo innfri. Hvor skulle de ta disse pengene fra? — Jo, fra de svake og kronisk syke i samfunnet. Og det var flere millioner kroner det dreide seg om.

Det er den hele og fulle sannhet, og nå håper jeg dette blir rettet opp neste år ved å gi pensjonistene et pålegg som monner. — Det samme sa Høyres formann Jo Benkow: Gled dere, i 1984 blir det skattelettelse så det monner! — Kanskje jeg er så heldig at noen politikere svarer meg. Men jeg forventer ingen ting.

Asveig Kristiansen

□ □ □ □ □

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING HAMAR TELEOMRÅDE

REFERAT FRA ÅRSMØTET HOLDT DEN 1. FEBRUAR 1984 KL 1730 I "MESSA", HAMAR

17 medlemmer var til stede da formann Bakken åpnet møtet og ønsket velkommen. Han bad om å få referert protokoll fra medlemsmøte 7. desember og fra julemøtet den 4. januar. Begge protokoller ble godkjent.

Aslaug Fjeld refererte fra årsmøtet i "Teletreff" med beretning og regnskap.

Dagsorden for årsmøtet ble referert og godkjent.

1. Åpning.
2. Årsberetning for 1983.
3. Regnskap for 1983.
4. Innkomne forslag.
5. Valg i h.t. vedtektene.
6. Eventuelt.

Pkt. 2. Nestformannen refererte årsberetningen som ble godkjent.

Pkt. 3. Kassereren refererte årsregnskapet som også ble godkjent.

Pkt. 4. Det forelå ingen forslag til behandling.

Pkt. 5. Valgkomiteen la fram sitt forslag og dette ble enstemmig godkjent for hvert enkelt punkt.

Styrets sammensetning for 1984 ble slik:

Formann:	Roald Bakken (ikke på valg i år).
Nestformann:	Aslaug Fjeld, ny for 2 år.
Sekretær:	Inger Holtet, ny for 2 år.
Kasserer:	Arne Steihaug (ikke på valg i år).
Styremedlem:	Ella Pedersen, gjenvalgt for 1 år.
Varamenn:	Louise Notø og Martin Granli, gjenvalgt for 1 år.
Valgkomite:	Gudrun Olafsen og Arne Steihaug, gjenvalgt for 1 år. Varamann: Lars Myhr, ny for 1 år.
Revisorer:	Borgny Anderssen og Gunhild Øien, gjenvalgt for 1 år. Varamann: Jørgen Moen, ny for 1 år.
Arrangementskomite:	Borghild Engh, Odlag Granli, Jenny Stensbak, Ragnhild Wiik, Sverre Engh med Ester Andersen som varamann.

Som representant til styret i "Teletreff":

Aslaug Fjeld med Anna Bakke som varamann.

Som representant til styret i "Tusenben":

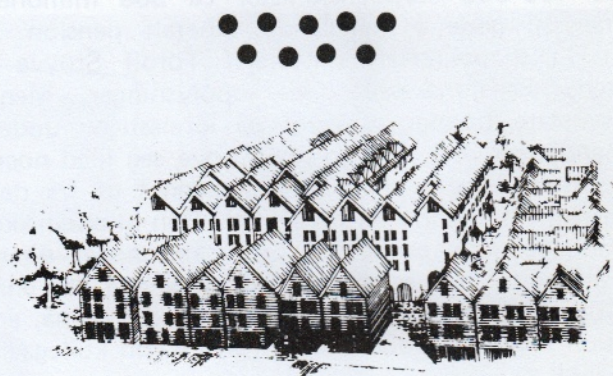
Arne Steihaug med Sverre Engh som varamann.

Pkt. 6. Ingen spesielle saker ble tatt opp under eventuelt.

Det ble servert deilige snitter, kringle og kaffe og Borgny Anderssen spanderte hjemmebakte "jønnbrød". Det var utlodning som innbrakte kr 222,- og hyggelig samvær fram til kl. 2000 da møtet ble avsluttet.

Roald Bakken (sign.)
formann

Inger Holtet (sign.)
sekretær

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING BERGEN

Telepensjonistene i Bergen hadde årsmøte 30.1. 84 på Chianti Selskapslokaler. Formannen Alf B. Erichsen åpnet møtet og ønsket velkommen med en spesiell hilsen til de tre representanter fra personalorganisasjonene.

Han så en minnetale over de medlemmer som er gått bort i 1983. Forsamlingen påhørte talen stående.

Etter en kort andakt og sangen "Jeg har båret lerkens vinge", fikk så sekretæren Arnold Valland ordet til referat av forrige årsmøte, hvoretter han leste beretningen for siste året. Begge ble enstemmig godkjent. Det fremgikk av beretningen at medlemstallet ved årsskiftet var 128. Kassereren Sigurd M. Olsen fremla så regnskapet som også ble godkjent. Valgene tok ikke lang tid. Valgkomiteens forslag ble fulgt

og dermed ble det gjenvalg på samtlige av de uttredende styremedlemmer.

Formannen takket komiteen for treffrommet i Markveien for god innsats og overrakte en blomsterbukett til hver av dem.

Så fulgte det "selskapelige samvær" med kaffe og deilige smørbrød. Henrik Halvorsen var som vanlig på plass og spilte for oss. Men når sant skal sies, nådde ikke tonene frem til dem som satt lengst borte. Det skulle noe til for å trenge gjennom den livlige passieren. Ved bordet hilste Berit Eldøy,, KTTL, Terje Nordanger NTTF – og Tore Grøhn DNTO fra sine respektive foreninger. Sistnevnte, hadde blomster med som han sa fikk en et forskudd til vår årsfest 3. februar.

Alf B. Erichsen takket og ba dem hilse tilbake til sine foreninger. 47 medlemmer var til stede.

Styret er som følger:

Alf B. Erichsen formann
Valborg Amundsen nestformann
Arnold Valland sekretær
Sigurd M. Olsen kasserer
J. Stabell Hansen styremedlem
R. Drevelin Olsen styremedlem
Anna Johannessen styremedlem
Kitty Gjerstad og Ingrid Falck varamenn

S.T/ referent

Pensjonistforeningen, Bergen

Telepensjonistene i Bergen hadde årsfest på Chiantis selskapslokaler 3. februar 1984. Foreningen fylte 12 år 1. februar.

53 deltakere var møtt frem til festen. Innbudt som gjester var distriktsdirektør Ragnar Husebø – personalsjef Willy Johannessen – representant fra velferdssambandet Inger Marie Sydnes – Berit Elvøy fra KTTL. Tore Grøhn fra DNTO og Terje Nordanger fra NTTF. Samtlige med ektefeller. Administrasjonssjef Jan Vik m/frue var forhindret.

Da alle hadde funnet sine plasser ved middagsbordet, ønsket festkomiteens formann Reidar Drevelin Olsen velkommen og gav ordet til toastmaster J. Stabell Hansen, som leste sin prolog, og den ble fulgt av en velkomstsang også forfattet av toastmasteren.

Talerne skulle først få slippe til i pausen før annen

gangs servering av steken. Så foreløpig lot alle seg maten smake. Først suppe og så deilig fårestek samt rødvin.

Formannen Alf B. Erichsen, var første taler. Han nevnte litt om foreningens arbeid siste året og takket administrasjonen ved distriktsdirektøren for enestående velvilje, som også hadde gitt seg utslag i at vi hadde fått et nydelig treffrom i Markveien 1. Vi har flyttet våre 14 daglige kveldstreff i messen til formiddagstreff i det nye rommet.

Til slutt utnevnte han distriktsdirektør Ragnar Husebø til æresmedlem i pensjonistforeningen og overrakte en stor bukett, samt en blomstervase hvor en hilsen med takk var inngravert. Forsamlingen klappet begeistret, så fulgte "telepensjonistenes sang".

Ordet ble så gitt til distriktsdirektøren som takket for æresmedlemsskapet. Han var både overrasket og rørt. Dette var uventet. Han gav oss et lite innblikk i etatens gjøremål, og utviklingen var stor og allsidig. Han berømmet personalet som fulgte opp om alt det nye, og kunne med glede fortelle at ventelistene snart var en saga blott. Økonomien var også god, og fremtidsutsiktene var i det hele tatt lyse.

Etter disse oppløftende ord, ble det sunget "Å leva det er å elske".

Deretter ble det hilsningstaler av representantene fra personalforeningene med overrekking av blomster (blomstene fra DNTO hadde vi allerede fått på årsmøtet tidligere i uken). Så sang vi "der hvor tjua-guttene i gaten går". Erichsen takket for blomster og hilsener og bad dem hilse tilbake til sine foreninger.

Så fikk vi annen gangs servering av steken, og hver talte med sitt nebb. Toastmasteren talte så for Bergen og "den nystemte" ble sunget stående. Så fortsatte toastmasteren med noen vakre ord om kvinnen i sin alminnelighet og vi sang en sang som han hadde forfattet spesielt til telepensjonistenes kvinner. Mannen fikk ingen tale, men en sang "se på mannen".

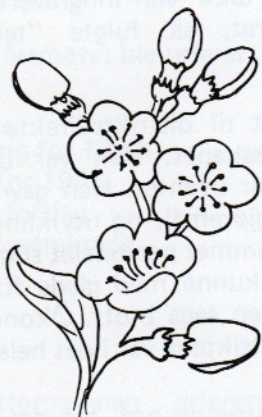
Etter at vi hadde nytt karamellpuddingen, takket Inger Marie Sydnes for maten, og hadde med en hilsen fra velferdssambandet som ville yte en del til hjelp for å kjøpe et piano til treffrommet. Stor jubel.

Etter "takk for maten sangen", fant vi veien til salongen hvor det ble servert kaffe og krumkaker som en av medlemmene i treffkomiteen hadde bakt. Her toget også våre gamle kjenninger "KANUTTENE" inn med trekkspill og gitar, og tok oss med på en rundtur i byen ved hjelp av gamle bergensviser. Stemningen ble høy, og pensjonistene sang med i refrengene av hjertens lyst.

Rundturen tok slutt og imens var spisesalen ryddet til dans. Henrik Halvorsen, denne gang assistert av en fiolinist, hadde spilt under hele bordscenen – spilte nu opp til dans.

Etter hvert ble det færre på dansegulvet. Deltakerne slo seg ned ved småbordene sammen med gamle venner for å prate. Ved midnatt minnet formannen om klokken og at det var på tide å si takk for i kveld, "EN HYGGELIG KVELD".

S.T/ referent

REFERAT FRA ÅRSMØTE I TELEPENSIJONIST-FORENINGEN TRONDHEIM PÅ HOTEL NORRØNA 17.2. 1984

Følgende sakliste var satt opp for årsmøtet:

1. Åpning
2. Referater
3. Årsberetning
4. Regnskap
5. Innkomne forslag
6. Høstturen 1984
7. Valg.

Formannen John Halten ønsket alle velkommen til årsmøtet. Han refererte saklista og spurte om det var noen som hadde innvendinger mot innkallingen til årsmøtet. Det hadde ingen og formannen erklærte møtet for lovlig satt.

Referat fra medlemsmøte 25.1 og styremøte 8.2 84 ble godkjent. Årsberetningen for 1983 ble godkjent uten merknader. Regnskapet for 1983 ble godkjent uten merknader og styret meddelte ansvarsfrihet.

Innkomne forslag

Det forelå forslag fra styret om at kontingenten for

støttemedlemmer går opp fra kr 20,- til kr 30,- pr. år. Det blir da samme kontingent for alle medlemmer. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Høstturen

De fleste medlemmer var interessert i at høstturen går til Rondane høgfjellshotel. Styret arbeider videre med saken og kommer tilbake med eventuelt tilbud på et senere møte.

Valg

Fra styret var nestformann, sekretær, 5. styremedlem og varamenn på valg, likeledes alle komite-medlemmer. Sekretæren Knut Horverak hadde frasagt seg gjenvalg. Som nestleder ble Aasta Mahle gjenvalgt, og som ny sekretær ble Birger Andersen valgt. Randi Sørsveen ble gjenvalgt som 5. styremedlem. Suppleanter ble Knut Horverak, Karl Waaberg og Else Andersen.

Styret for 1984 består da av:

Formann John Halten
Nestleder Aasta Mahle
Kasserer Martinius Lervåg
Sekretær Birger Andersen

5. styremedlem	Randi Sørsveen
1. vararepresentant	Knut Horverak
2. vararepresentant	Karl Waaberg
3. vararepresentant	Else Andersen

Følgende komite-medlemmer ble valgt:

Arrangementskomite: Harald Ulstad, Bodil Holmer, Helle Holden, Elsa og Søren Sørensen og Gunvor Johnsen.

Velferdskomite: Trygve Arnesen, Peder Eliassen, Gunda Killingberg.

Samarbeidskomite for pensjonister i Trondheim:

Eline og Erling Moe med vararepresentanter Elsa og Søren Sørensen.

Revisorer: Odd Arestøl, Harald Skjerve, varamann Peder Eliassen.

Valgkomite: Erling Aalberg, Bodil Holmer, Ruth Grande, varamann Nils Fremstad.

Referenter: Peder Eliassen og Randi Sørsveen.

Formannen John Halten takket sekretæren Knut Horverak for godt utført arbeide i 5 år og overrakte

ham blomster. Han takket styret for godt arbeid i året og ønsket det nye styret vel møtt. Han håpet at alle pensjonister meldte seg inn i foreningen. Til slutt overbrakte han hilsen fra forbundsstyret.

K. Horverak
Sekretær

DEN
LETTE
SIDEN

Seddelteller.

Han Lars fortalte fra en Oslo-tur:
— Je var innom Kredittbanken, og der satt det en kar som kunne telle pæng, gett! Det gikk så fort at rett som det var måtte'n kjøle finga på en blaut svamp!

SLIPS-TRYLLERI

Det er vanskelig å gi en gave til jul. Noen givere finner på nyttige og praktiske ting. For oss mannfolk blir det til at vi ofte får slips. Jeg for min del tror at jeg har fått mer enn rikelig med slips ved tidligere og senere høytider og bursdager. Jeg har et velassortert slipslager hjemme og kan begynne egen slipsbutikk når som helst.

På et foreningsmøte forleden, fikk jeg den lyse ide at ved å gjøre et beskjedent innhogg i min store samling kunne glede og underholde de andre foreningsmedlemmene. Jeg innviet en nær foreningsvenn i mine planer. Han lovte å være min medspiller på et show. Jeg bad ham om å bruke det slipset han hadde på seg på neste møte, noe han lovte.

Hjemme fant jeg et velholdt slips med nøyaktig samme farge og mønster som hans. Jeg la dette til side. Før jeg gikk på det neste møte, puttet jeg det tilsidelagte slips ned i venstre jakkelomme og en saks i den høyre lomme. På møtet ble det bekjentgjort at det skulle være en tryllekunstneroppvisning. Jeg stilte meg opp foran min avtalte medspiller. Løftet hans slips opp så alle kunne se fargen og mønsteret i det. Plutselig grep jeg i høyre lomme etter saksen og klippet til alles forskrekkelse slipset tvert av.

Han spilte tilsynelatende forbitret og rev slipsfillene av seg. Jeg tok dem og puttet dem i min venstre jakkelomme.

Derpå fektet jeg med armene, ropte hokus pokus, simsala bim. Så stakk jeg handa ned i venstre lomme, tok opp et helt slips og rakte ham det. Alle kunne jo se at det var det samme slipset med de samme farger og det samme mønster.

SJUKDOMSNAVN

Kjært barn har mange navn, heter det. Men vondt barn som f.eks sjukdom har også mange navn, noen til dels merkelige: Han er sjuk. Han er klein. Han er sjaber. Han er krank. Han er skrantende. Han er elendig. Han er dårlig. (Fornærm ham ikke ved å si at han er et dårlig menneske.) Han er sengeliggende. (Det er kjedelig å våkne om morran å oppdage, at man er sengeliggende.)

PENSJONIST-OPTIMIST

En 90-årig pensjonist ble intervjuet. Spørsmål om hvordan han hadde båret seg ad med å bli så gammel, svarte han: Å, det er bare å la tida gå det, så kommer det av deg sjøl.

KJØPE-DILLA

Mange mennesker kjøper ting de strengt tatt ikke har bruk for og for de penger de ikke eier, men har lånt og det for å imponere mennesker de ikke setter særlig pris på.

EN LANGVARIG JOBB

Ta en spillkort med 52 kort. Legg den enkeltvis, fortløpende i en enkel rad ut på et stort bord. Gjør en forandring i arrangementet slik at kort bytter plass. Fortsett med dette uopphørlig hvert sekund slik at alle mulige, ulike rekkefølger eller permutasjoner er oppnådd. Hvor lang tid vil dette ta? Det vil vel kunne la seg gjøre på en rimelig tid, tenker enkelte. Å nei, det vil nok bli en langvarig jobb, har vi regnet ut. Antall år det tar for å bli ferdig med denne

jobben er så stort tall at vi ikke vet hvordan det bør uttales. Det har iallefall over 60 sifre. I følge vitenskapen har ikke universet eksistert i så mange år. Og kommer heller ikke til å gjøre det. Begynn på utlegningen eller regn det ut selv.

Sakset fra Bergens tidende.

STATENS OG KOMMUNENES PENSJONISTER

Av tidligere rådmann Kristian Kjølner og tidligere ordfører Knut Tjønneland, Bergen.

Det bør bli alminnelig kjent gjennom tilstrekkelig opplysning i massemedia:

1) At Sosialdepartementet uten holdbar hjemmel, i lengre tid og trass i stadige påminnelser, har trenert en landsomfattende sak om godkjenning av lovlig, vedtatt forhøyelse av kommunale pensjoner. Hvis departementet mener at det har hjemmel til å nekte godkjenning av vedtaket, bør hjemmelen påvises og begrunnes,

2) at statens lønns- og prismyndigheter og Stortinget med åpne øyne, gjennom måten for lønnsreguleringer (vesentlig som følge av prisstigning), ikke bare har foranlediget opprettholdt, men etter hvert har gjort den uretten som begås mot eldre offentlige pensjonister meget større,

3) at det for tidligere stortingsmenn i den senere tid er foretatt pensjonsreguleringer som uten smålige hensyn har gitt disse samme ytelser, uavhengig av tidspunktet for overgang til pensjon, og

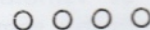
4) at minstepensjonister settes til side og bare får smuler fra de mektiges bord når samfunnskaken er gjenstand for regulering.
Til nærmere opplysning bemerkes om:

Pkt. 1: Det er helt på det rene og erkjent av arbeidsgiverne at de vedtatte hevinger av pensjonene bare er et tilbørlig skritt på veien mot gjenoppretting av likestillingen mellom eldre pensjonister og yrkesaktive som nå etter hvert går over på pensjon fra stillinger med samme rang, ansvar og arbeidsområde, men med langt, langt høyere pensjon. I denne forbindelse, kan jo også bemerkes at de fleste eldre pensjonister i tidens løp har betalt mye mer som egenandel til pensjonen enn de som nå går over i pensjonistenes rekke.

Pkt. 2: De offentlige pensjonister er for øvrig i en ugunstig særstilling på grunn av samordningsloven som er spesielt og alene rettet mot dem. De har betalt, og betaler fremdeles full premie til Folketrygden, men ser lite igjen fordi det aller vesentligste av hva denne trygd yter, dras fra i den offentlige pensjon. Ikke desto mindre har de i de siste år vært "snytt" for de spesielle prosentfradrag i skatten som de yrkesaktive har vært tilgodesett med.

Pkt. 3: Stortingsmennene har dessuten en fordelaktigere pensjonsordning enn offentlige tjenestemenn. Det kunne være meget mer interessant å anføre i denne forbindelse om forskjell på folk, men foreløpig holdes dette tilbake.

Pkt. 4: Det har vært sagt så smukt og pent at minstepensjonistene sammenlikningsvis har fått god kompensasjon ved lønns- og prisjusteringer. Men det er slett ikke sant, selv om man gjør det troverdig ved prosentberegninger og slikt. Tar man hensyn til opprykk på lønnsstigen for tjenestemennene (slik at det snart myldrer av direktørtitler m.m.) og til de forskjellige lokale forhandlinger for arbeidstakere ellers om såkalt etterslep m.v., så blir bildet et helt annet. Dessuten burde det ha vært tatt i betraktning at den forbrukerstatistikk som har vært grunnlaget for reguleringen av vilkårene for de yrkesaktive, ikke er anvendelig på samme måte for pensjonistene på grunn av de vekt tall som brukes i statistikken og forskjellen i forbruk for de to kategorier. Grellest kommer forskjellen til syne ved avgiftsreguleringer og rente- og avdragsforandringer med følger for husleie m.v.

Sakset fra Aftenposten

STATSPENSJONISTENE URIMELIG BEHANDLET

Av lektor Arne Kjelsrud, Oslo

Som statsråd Leif Arne Helø sikkert har registrert, hersker det misnøye blant statens pensjonister med utviklingen av deres pensjoner. At det er full grunn til å være misfornøyd, kom tydelig fram av TV's dagsrevy 13. januar. Innslaget viste at statens pensjonister pga. pensjonsordningen og utviklingen i tariffoppgjørene har fått sin pensjon redusert med mellom 20-40 prosent. Som eksempel ble det pekt på at en byråsjef som går av i dag vil få en pensjon som er kr 23000 større enn en eldre kollega. Tilsvarende gjelder en lektor som gikk av før 1. oktober

1981 og i dag. Der er forskjellen kr 10000,— og fra 1983 rammes adjunktpensjonistene av noe tilsvarende.

Bakgrunnen for denne urimelige utvikling finner vi den regel i Statens Pensjonskasse at pensjonsgrunnlaget ligger fast i det lønnstrinn vedkommende hadde ved fratreden. Nevnte regel har fristet staten til å føre det jeg ikke vil nøle med å kalle en moralsk nokså frynset lønnspolitikk. I den grad man kan tale om moral i forbindelse med penger. Jeg vil nærmere begrunne hvordan jeg kommer til denne vurdering.

Den ovenfor nevnte regel i Statens Pensjonskasse har, så vidt jeg kan bedømme, et dobbelt siktemål. Den skal for det første yte tjenestemennene en garanti for at de får sin rettmessige pensjon. På den annen side gir den også staten en sikkerhet, nemlig i tilfeller der en stilling blir omorganisert slik at den blir tillagt større arbeids- og ansvarsområde som følge av det blir stillingen gjerne oppjustert lønnsmessig. Bestemmelsen i pensjonskassen sikrer da staten mot å måtte betale for høy pensjon for en stilling tjenestemannen faktisk aldri har hatt. Dette er den naturlige tolkning av pensjonskassens regel, og den gir sikkerhet til begge sider.

Men slik blir ikke bestemmelsen brukt i dag. Når statstjenestemennene i dag skal gis en rimelig lønnsutvikling for å følge med på inflasjonskarusellen, har man valgt å la en stadig større del av lønnsutviklingen tas ut i form av justering på lønnsstigen. Av denne form for lønnsvekst, får pensjonisten ingen ting. Han faller av lasset.

Ved lønnsforhandlinger ser staten selvsagt på hva oppgjøret samlet koster. Ved å føre mer og mer over fra vanlig lønnsstigning til justering, blir oppgjøret billigere for staten i øyeblikket. Man har jo kvittet seg med utgifter til lønnsforbedring for dem som var pensjonister ved avtalens inngåelse. — Man har fulgt lovens bokstav, men ikke dens ånd!

Statens forhandlere har rett nok innrømmet at dette bærer galt av sted for pensjonistene, og i 1981 ble det nedsatt et utvalg som skulle drøfte statspensjonistenes lønnsforhold. Foreløpig har utvalget sittet i tre år uten å gi livstegn fra seg.

Jeg tillater meg å spørre statsråden om han har fulgt opp utvalgets arbeide og hva han har gjort for å påskynde framtiden. Det haster, for pensjonister — ikke engang statens pensjonister — er uøddelige.

Man kan også se denne form for lønnsutvikling ved hjelp av justeringer som en erkjennelse fra statens side av at pensjonistene i sin yrkesaktive periode var for lavt lønnplassert. Desto større grunn

skulle det være til at de iallfall fikk rimelig pensjon.

At det er fullt mulig å regulere tjenestemennenes pensjon etter det aktuelle lønnstrinn, finner vi i det faktum at regjering, storting og Høyesteretts medlemmer har hatt det slik i lang tid. Uten sammenligning for øvrig. Men på dette punkt burde det være samme regel.

At disse grupper har sikret seg en slik ordning, er det nærliggende å tolke som en innrømmelse av at statens øvrige pensjonister blir urimelig behandlet. Og når man er i den posisjon at man kan sørge for ikke selv lide samme skjebne, ja så gjør man det. Eller er det mulig for statsråden i departementets arkiv å finne noen annen forklaring?

Videre er det naturlig å peke på Stortingets årvisse enstemmige vedtak om at pensjonister skal ha en lønnsutvikling minst på høyde med de yrkesaktive. Vel er det nok her i første rekke tenkt på de såkalte minstepensjonister. Men jeg skulle likevel ha lyst til å se den stortingsrepresentant som ville stå opp og hevde at statpensjonisten skal stå i en særstilling. Han skal ha en dårligere lønnsutvikling enn andre, pensjonister og yrkesaktive.

Sett på bakgrunn av at statstjenestemannen — i motsetning til de fleste andre — i høy grad har vært med på å finansiere sin egen pensjon gjennom årlige innskudd, er det ekstra drøyt at han skal bli spesielt ugunstig behandlet. Han har i storparten av sin tjenestetid betalt 10 prosent innskudd i Pensjonskassen. (Først i de senere år har innskuddet vært redusert til 2 prosent.)

Synes statsråden at dett er en rimelig ordning?

Jeg våger den påstand at denne form for lønnsutvikling er stikk i strid med Stortingets vedtak om minst lik utvikling for pensjonister og yrkesaktive.

Kan det tenkes at Stortingets medlemmer — når de strør sand på avtaler ved lønnsforhandlinger — ikke er klar over at de bryter alle avgitte løfter? Hvis ikke dette er forklaringen, står Stortingets troverdighet i fare.

At samordningsloven virker svært uheldig for alle statstjenestemenn, vil jeg belyse ved mitt eget eksempel. For to år siden fikk jeg fra Trygdekontoret melding om at jeg for tre måneder hadde til gode, som etterbetaling et beløp ca kr 1000.—. Etter at samordning og skatt hadde tatt sitt, fikk jeg utbetalt kr 75,—. Gjøres det noe for å rette opp slike urimeligheter? Jeg vil være meget takknemlig om statsråden ville svare på de reiste spørsmål.

Sakset fra Aftenposten

TIL REGJERINGEN OM KORT TID:

40000 VENTER PÅ PENSJONS-JUSTERING

40000 pensjonister i kommunesektoren venter fortsatt på å få justert pensjonene i henhold til det organisasjonene ble enige om i forbindelse med oppgjøret for to år siden. Sosialdepartementets godkjenning av reguleringen har trukket ut. Sosialminister Arne Heløe opplyser til Aftenposten at saken ennå ikke er ferdigbehandlet, men at den i nærmeste fremtid vil bli drøftet i regjeringen. Saken er ganske kinkig fordi en tilsvarende regulering i staten vil koste et par hundre millioner kroner og må finansieres over statsbudsjettet.

Pensjonistene i offentlig sektor har blitt hengende etter sine yrkesaktive kolleger i lønnsutvikling. En viktig årsak til dette er at en relativt stor del av lønnsutviklingen har skjedd gjennom flyttinger på regulativet ved oppgjørene de siste årene. Det er gjort ved å avsette en del av rammen for oppgjøret til justeringene. Men slike klasseopprykk kommer ikke pensjonistene til gode. Man kan f.eks. ha fått pensjon på lønnstrinn 18, mens stillingen senere er hevet til lønnstrinn 24, noe som ikke kommer pensjonistene til gode.

Administrerende direktør Harald Bastiansen i Kommunal Landspensjonskasse (KLP) opplyser til Aftenposten at over halvparten av lønnsøkningen de siste par årene kommer fra flytting på regulativet.

Siden lønnsutviklingen har blitt så skjev for pensjonistene, tok styret i KLP initiativet til å få regulert pensjonene mer i samsvar med den lønnsøkningen som har funnet sted for de yrkesaktive. Dette har det vært enighet om i alle organer, men Sosialdepartementet må foreta den endelige godkjenning. Foruten KLP, er det ca 40 kommuner som har egne pensjonskasser, men det er ikke mer enn rundt 10000 pensjonister som hører inn under disse pensjonskassene. Dessuten har 13 kommuner privat forsikring.

Men Bastiansen opplyser at KLP innhentet reaksjoner fra de egne kommunale pensjonskasser da reguleringen ble vedtatt, og det store flertall hadde ingen innvendinger.

Både KLP og de øvrige pensjonskassene har fondsopplegg som skal dekke pensjonene. Bastiansen påpeker at kommunene ikke har lov til å dekke pensjonene over budsjettet.

Systemet med fondsavsetninger betyr at man kan gjennomføre en regulering uten at det påvirker premiebeløpet for arbeidstaker eller arbeidsgiver.

I staten har man en annen ordning. Her finansieres pensjonene over statsbudsjettet. En regulering for pensjonistene i kommunene vil ha en smitteeffekt over til staten. Det representerer et betydelig økonomisk problem som bare vil øke. Antall pensjonister stiger. Nå har f.eks. godt og vel halvparten av alle pensjonister tilleggspensjon. — Ved inngangen til 90-årene vil tre fjerdedeler av alle pensjonister ha tilleggspensjon, påpeker Heløe.

Organisasjonene blir fra tid til annen beskyldt for ikke å bry seg om pensjonistene. Men informasjonssjef Truls Jahnsen i Akademikernes Fellesorganisasjon (AF) opplyser til Aftenposten at de ikke har muligheter for å påvirke pensjonene. Det er vanlig praksis at stortinget gir tilleggsbevilgninger til statspensjonistene etter oppgjørene.

Men AF mener at loven om Statens pensjonskasse, bør endres slik at pensjonsgrunnlaget blir justert i samsvar med justeringene i staten. Siden lønnsforholdene er så like i stat og kommune, bør også pensjonene være det, mener AF. Dette vil for øvrig bli tatt opp av alle organisasjoner ved oppgjøret, men kravene er ennå ikke formulert.

■ ■ ■

*Skrivesenteret ønsker dere alle
en riktig god påske.*

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet gir deg opplysninger gjennom sirkulærer om hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Vi driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund, Kongens gate 21
Oslo 1

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Kongens gate 21, OSLO 1

Etternavn:	Fornavn:
Fødselsår:	Dato:
Adresse:	Telefon:

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

.....
Underskrift